

[Ove Fich]

der heller ikke noget galt i, for fonden er klar til en eventuel anvendelse.

Så vil jeg godt endnu en gang komme tilbage til det spørgsmål, jeg nu to gange har stillet hr. Kofod-Svendsen: Hvor stor en del er det af kontingentet, der går til faglige aktiviteter? Jeg har ikke fået noget svar. Hr. Kofod-Svendsen henviser det til udvalgsarbejdet, men jeg vil da godt hjælpe hr. Kofod-Svendsen en lille smule, for jeg har nemlig undersøgt lidt om det, og det, jeg har fået opgivet fra et af de forbund, som hr. Kofod-Svendsen har nævnt, er 4 promille. Hvis hr. Kofod-Svendsen vil bestride det tal, vil jeg gerne høre, hvilket tal hr. Kofod-Svendsen har.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Der er adskillige spørgsmål, der ikke er blevet besvaret. Jeg har f.eks. været meget interesseret i tilskuddet til Det Fri Aktuelt. Er det også under 4 promille af nogle indbetalinger? Jeg synes virkelig, at vi skal få helt præcise tal under udvalgsarbejdet.

Hr. Ove Fich har ikke bestridt dette vældige spænd, der er mellem typografernes 810 kr. og Politiforbundets 140 kr. Lad os få alle disse tal på bordet! Kan 4 promille virkelig række til at subsidiere Det Fri Aktuelt? Jeg synes, det ville være interessant at høre, om den oplysning holder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af forskellige skattelove. (Personfradragregler for ikke reelt enlige pensionister).

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 4/2 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Kristeligt Folkepartis lovforslag går ud på at fratage personer, der er blevet pensionister før den 26. april 1990, det forhøjede personfradrag, hvis de ikke er reelt enlige. På grund af de store økonomiske konsekvenser, som det får for den enkelte, skal ændringen først have virkning fra og med 1994.

Som bekendt gennemførte alle Folketingets partier bortset fra Fremskridtspartiet i 1990 en ny regulering af overførselsindkomsterne, og som et led i dette gennemførte vi nogle særlige personfradragregler for pensionister, der er papirløst samlevende, eller sagt på en anden måde: som ikke er reelt enlige.

Vi må selvfølgelig erkende, at der i øjeblikket sker en forskelsbehandling af gamle og nye pensionister, hvis man her kan bruge det udtryk. Ved lovændringen i 1990 blev de papirløst samlevende pensionister fra før den 26. april 1990 friholdt for de nye regler, og kun ved samflytning ville de komme ind under reglerne. Vi ønskede dengang helt klart ikke at ramme allerede indgåede samlivsforhold.

De hensyn, der i 1990 talte for at friholde – nu bruger jeg igen udtrykket – »de gamle pensionister« for indgrebet, gælder fortsat. Hvis vi virkelig havde ønsket at bringe alle pensionister ind under det nye regelsæt, burde vi have gjort det dengang i 1990. Det gjorde vi ikke, og situationen er ganske uændret i dag.

Det forhøjede personfradrag er i dag en integreret del af pensionssystemet. Det er også det forhold, der ligger til grund for, at vi i 1990 vedtog, at kun de reelt enlige pensionister skulle have det forhøjede personfradrag. Samboende pensionister, der har samme økonomiske forhold som gifte, skal ikke på grund af personfradragreglerne stilles bedre end gifte.

Det er klart regeringens opfattelse, at de særlige personfradragregler kun skal være midlertidige, og det er de også, idet der i sa-

[Skatteministeren]

gens natur bliver færre og færre pensionister, som er omfattet af reglerne fra før 26. april 1990. Regeringen går principielt ind for, at alle får det samme personfradrag uanset ægteskabelig status. Det gælder også, når det drejer sig om pensionister. Hvis der så er behov for at give visse pensionister, f.eks. enlige, en højere disponibel indkomst, må det ske over den sociale pensionslovgivning.

Kristeligt Folkeparti forestiller sig, at det forhøjede personfradrag afskaffes for de pågældende pensionister uden kompensation. Jeg vil godt sige, at for et samlevende par er den økonomiske virkning af lovforslaget ganske betydelig, idet forslaget for dem betyder, at de får en øget skattebetaling på ca. 25.000 kr. årligt, og det synes jeg ikke vi kan byde disse pensionister.

Egentlig er der tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Pensionisterne har indrettet deres tilværelse i tillid til gældende skatteregler, og vi bør ikke fjerne det økonomiske fundament fra denne gruppe. Så alt i alt må jeg slutte af med at sige, at regeringen ikke kan gå ind for lovforslaget.

Pia Gjellerup (S):

Nu har skatteministeren tro mod sædvanen kommenteret forslaget meget grundigt, og derfor behøver jeg ikke at føje meget til, da jeg er meget enig i de betragtninger, som skatteministeren gjorde. I virkeligheden, og det kunne man også høre på skatteministerens indlæg, er der tale om, at vi i 1990 aftalte en overgangsordning for disse ikke reelt enlige pensionister, som er forholdsvis lang, men som løber ud af sig selv.

Der ville ske meget dramatiske ændringer i forbindelse med en gennemførelse af forslaget, og jeg finder, at den overgangsordning, som alle partier på nær Fremskridtspartiet i enighed vedtog i Folketinget i 1990, er fornuftig, og derfor afviser Socialdemokratiet forslaget.

Kai Dige Bach (KF):

Dette forslag fra Kristeligt Folkeparti kan den konservative folketingsgruppe umiddelbart godt have sympati for, idet der er tale om et forslag, som lægger op til en lige skattemæssig behandling af ligestillede pensionister.

Skatteministeren har allerede redegjort for den lovgivning, som vi tidligere har vedtaget

netop med det mål at ligestille samlevende pensionister og gifte pensionister og for at skelne imellem enlige og reelt enlige pensionister. Vi gjorde på det tidspunkt loven færdig, forstået på den måde, at vi allerede dengang kunne have undladt at indføre en skæringsdato. Vi finder i hvert fald ikke, at vi lige nu kan lave tilføjelser eller foretage ændringer, altså heller ikke ændringer, der ophæver skellet mellem det, vi dengang kaldte gamle og nye pensionister.

Den konservative folketingsgruppe kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Peter Brixtofte (V):

Venstre kan heller ikke gå ind for forslaget, begrundelserne er i forvejen anført af skatteministeren, af Socialdemokratiet og af De Konservative, og der er ingen grund til gentagelser. Vi kan kun glæde os over, at det problem, der er, og som vi godt kan se, løses med tiden.

Jens Thoft (SF):

Skatteministerens afvisning af forslaget og begrundelsen herfor var så enestående korrekt, at jeg ikke skal tilføje yderligere. Det er helt undtagelsesvis, men sådan er det.

SF vil afvise forslaget med præcis de samme begrundelser som skatteministeren.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet har sympati for Kristeligt Folkepartis idé om at ligestille pensionisterne, men vi har ikke sympati for, at man nedsætter personfradraget, for vi mener, at alle pensionister burde have ens personfradrag, nemlig den højeste sats.

Vi er egentlig lidt uforstående over for, at Kristeligt Folkeparti nu vil straffe dem, der bliver gift, for vi har i hvert fald haft fornemmelsen af, at Kristeligt Folkeparti går meget ind for kernefamilien, og ikke nok med, at de måske ad åre vil sige, at det er straf nok at blive gift, nu skal de også miste noget af deres fradrag. Vi kan altså ikke støtte forslaget.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal også på CD's vegne henholde mig til det, som skatteministeren har sagt, og det, som hr. Jens Thoft har sagt, er jeg også meget enig i. Vi støtter også forliget fra 1990 og stemmer altså imod dette lovforslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Efter det, jeg har hørt, må jeg konstatere, at der ikke er den store opbakning bag forslaget; dog vil jeg bede Fremskridtspartiets ordfører om at læse forslaget, for der er faktisk ikke lagt op til, at man bliver straffet økonomisk ved at blive gift. Den faktiske situation er, at man tjener en 25.000 kr. om året på fortsat at lade være med at gifte sig. Hvis papirløse samboende, som har boet sammen i 5 år, gifter sig, vil de tabe de 25.000 kr. Derfor er vores intention en ligestilling, hvad vi også argumenterede for i 1990, hvor der ikke var flertal for det; det er altså ikke et nyt standpunkt, Kristeligt Folkeparti har. Vi var glade for, at vi i 1990 fik sat en stopper for, at man tabte penge på at gifte sig, vel at mærke fra den dato, vi indførte som skærsningsdag, eller at man tjente penge på at lade sig skille. Det gør man ikke mere. Vi mener, at det, vi indførte dengang, var et klart fremskridt. Fremskridtet var ikke totalt, og jeg må konstatere, at den helt rigtige løsning er der desværre heller ikke flertal for nu.

Jeg vil sige til skatteministeren, at de pågældende pensionister år efter år har haft en ekstra fortjeneste på 25.000 kr., og det er ikke nødvendigvis de socialt svageste stillede. Det kan være pensionister, som er overordentlig godt stillet økonomisk, og hvor to par er i helt den samme økonomiske situation. Den eneste forskel er, at det ene par har valgt at gifte sig, det andet ikke. De sidste har måske i løbet af 5 år haft en ekstra fordel på 125.000 kr., og den fordel kan de have i yderligere 10 år. Vi synes ikke, det er rimeligt, at der er nogle, der har den ekstra fordel. Den overgangsordning, som for nogle kan være både 20 og 30 år – som der dengang var flertal for, og som jeg stadig konstaterer, at der er flertal for – mener vi er alt, alt for lang. Derfor kan jeg kun beklage, at man ikke vil gennemføre den fulde ligestilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-

te- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af realrenteafgiften.

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 4/2 92).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Fremskridtspartiet foreslår, at realrenteafgiften nedtrappes i 1993 og 1994 og helt afskaffes med virkning fra og med den 1. januar 1995.

Beslutningsforslaget er ledsaget af nogle ret omfangsrige bemærkninger, hvori Fremskridtspartiet forsøger at forklare baggrunden for beslutningsforslaget. Men trods de meget omfangsrige bemærkninger undgår Fremskridtspartiet behændigt at forklare, hvordan afskaffelsen af realrenteafgiften skal finansieres.

Jeg minder om, at en afskaffelse af realrenteafgiften vil koste statskassen 17-18 mia. kr. om året. Det indbringer den i øjeblikket, og jeg vil da gerne spørge hr. Ole Donner, hvor Fremskridtspartiet vil finde disse 17-18 mia. kr.

Jeg vil med det samme slå fast, at regeringen ikke kan gå ind for en afskaffelse af realrenteafgiften. Det er regeringens opfattelse, at i det omfang der skaffes økonomisk råderum til at give skattelettelser, skal det først og fremmest ske ved at sænke den alt for høje marginalskat af personlig indkomst.

Det er regeringens opfattelse, at det helt centrale element til at sikre en tilstrækkelig privat opsparing – og det gælder ikke mindst den langsigtede pensionsopsparing – er en videreførelse af en økonomisk politik, der sikrer fortsat lav inflation. Der er ingenting, der i den grad fremmer lysten til privat opsparing som det at holde inflationen lav, så den ikke udhuler opsparingens fremtidige købekraft.